

Skriftlig innspill fra Anonym

Høring: Endringer i stiftelsesloven (opphevelse av boligstiftelser opprettet av kommuner)

Innspillsdato: 23.10.2022

Ang avvikling av Boligstiftelsen

I 2015 var jeg 45 år og fikk innvilget uføre.

I den anledning fikk jeg også en komplett oversikt over alle bosteder jeg har hatt fra jeg flyttet fra mine foreldre som 15 år gammel.

Jeg hadde da flyttet 47 ganger. Dvs jeg var 45 år og hadde flyttet 47 ganger. I

betegningen er det da ikke tatt med de ganger jeg har flytter med mine foreldre. Så det kan plusses på 9 ganger til.

Barndomshjem, som mange andre har, det har aldri jeg hatt.

Jeg var veldig privilegert å få tildelt kommunal leilighet ved Bjørnåsvegen i 2015 ved Porsgrunn kommune. Byråkratiet ved å ha kommunen som utleier var tungvint og vanskelig. Det var en enkel standard på leiligheten og når det oppstod feil eller mangler var det håpløst å ringe. Forskjellige etater og lang behandlingstid. Når noe skulle repareres var beskjeden at det ikke var økonomi til å utbedre. Brannalarm gikk minst en gang i uken, noe som følte utrygt.

Men kommunen mente dette ikke var noe de kunne bruke penger på å utbedre.

Det året Porsgrunn boligstiftelse tok over, pusset de opp leiligheter og forhøyet standarden. Brannvarslere ble byttet ut og nå fungerer det optimalt og trygt.

Jeg har en person, jeg forholder meg til som alltid er tilgjengelig og tar tak i ting.

Leieforhold og husleien er forutsigbar. Noe jeg aldri har opplevd.

Jeg har endelig funnet en trygghet ved å leie og bo på et sted over flere år.

Jeg vet at det vi betaler i husleie går rett tilbake til vedlikehold, opprettholde standard og sikkerhet.

Boligstiftelsen er også opptatt av bomiljøet og tar hensyn til oss som bor her når det kommer nye inn. De er først og fremst opptatt av at beboere skal bevare den trygge følelsen og godt bomiljø.

Blir dette tilbakeført til Porsgrunn kommunen, frykter jeg at min trygghet blir borte. Jeg vet hvor raskt bomiljø og vedlikehold blir nedprioriter når alle midler da går rett i kommunekassen og plassering av nye beboere blir ukritisk.

Når boligstiftelse tok over, trodde jeg dette var varig. Jeg trodde faktisk ikke det var lov å oppløse en stiftelse. Tanken på at kommunen skal ta over, skaper en frykt hos meg.

Regjeringen lovte for noen år siden at «alle skal bo godt og trygt». Jeg er 50 år og for første gang i hele mitt liv har jeg opplevd å føle meg trygg og stolt av mitt eget hjem. Den tryggheten ber jeg dere om å la meg beholde.

Siden jeg har hatt en ro og trygghet rundt meg, har jeg klart å finne energi og overskudd til å bidra i samfunnet igjen.

Jeg arbeider som frivillig ved Kirkens Bymisjon og har stor glede av å kunne bidra i samfunnet.

Mister jeg tryggheten min, vil det være det første som forsvinner. Min glede av å kunne gi noe tilbake ved å jobbe frivillig. Det vil jeg ikke makte. Den er allerede blitt tynnslett pga jeg har angst for at det vil komme en forandring.

Forandringen blir, at jeg vil igjen få en ustabil plass å bo.